

Rok XXVIII

Marzec 1959 r.

Nr 3

WIADOMOŚCI
DIECEZJALNE PODLASKIE
ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Adres Redakcji i Administracji
Kuria Diecezjalna – Siedlce – Swierczewskiego 60
Telefon 7 26

Konto Kurii Diecezjalnej N. B. P. O/Siedlce
Nr 1520-9-344

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE PODLASKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ

21.

Instrukcja Kongregacji Św. Oficjum

z dnia 16 maja 1943 roku dla spowiedników.

Kongregacja św. Oficjum wydała dnia 16 maja 1943 roku następujące normy dla spowiedników w sprawach spowiedzi, celem: a) ochrony dusz przed niebezpieczeństwem, b) ochrony świętości i godności kapłaństwa przed ludzką nieroztropnością i lekkomyślnością.

I. Co do pytań na spowiedzi:

1. Spowiednik nie powinien zadawać niepotrzebnych lub ciekawych pytań, tyjących się zwłaszcza 6 przykazania (kan. 888 § 2). Penitent bowiem obowiązany jest wyznać na spowiedzi grzechy ciężkie i okoliczności zmieniające postać grzechu, o ile o ich ciężkości wiedział, popełniając grzech.

2. Opuścić należy zatem pytania: a) o grzechach, jeżeli się nie ma o nich w stosunku do penitenta pozytywnego i pewnego podejrzenia; b) o rodzajach grzechów, których prawdopodobnie nie popełnił; c) o grzechach materialnych, chyba że wymaga tego dobro wspólne lub dobro penitenta; d) o okolicznościach obojętnych a zwłaszcza o sposobie, w jaki grzech został popełniony; e) jeżeli penitent z jakiegokolwiek powodu tłumaczy swe pokusy lub grzechy w sposób zbyt szczegółowy lub obrażający czystość, spowiednik powinien roztropnie, ale odrazu i energicznie temu przeszkodzić; f) w tych sprawach lepiej deficere niż excedere cum ruinae periculo — dlatego w wypadku wielkiej szkody penitenta lub kapłana można się wstrzymać ab integritate confessionis oraz od pytań skądinąd może koniecznych.

3. W zadawaniu pytań należy być bardzo ostrożnym: rozpocząć od najogólniejszych, przechodząc w razie potrzeby do bardziej szczegółowych. Pytania tych będą zawsze krótkie,

dyskretne, szlachetne, nie wpływające źle na wyobraźnię, zmysły lub gorszące.

II. W pełnieniu funkcji ojca i lekarza spowiednik niech również będzie ostrożny:

1. Niech pamięta, że ma dbać o dusze, a nie o leczenie ciała. Per se nie powinien dawać rad i wskazówek z zakresu medycyny i higieny, ale odesłać do uczciwego specjalisty w tych sprawach.

2. Spowiednik niech się nie ośmiela (ne audeat) czy to sam, czy też pytany, uczyć osoby spowiadające się o naturze, czy też o sposobie aktu przekazującego życie ludzkie, ani dać się skłonić do tego pod żadnym pretekstem.

3. Nauki dawane penitentom winny być wedle dobrych autorów, i to podawane roztropnie, uczciwie, umiarkowanie i nie ponad prawdziwą potrzebę spowiadających się.

4. Z drugiej strony źle ten postępuje i nie spełnia należycie swego obowiązku, kto zadaje pytania i upomnienia dotyczące wyłącznie wyznanych grzechów.

III. Sposób zachowania się w stosunku do penitentów. Kapłan powinien pamiętać, że obraca się jakby pośrodku złego narodu, gdyż świat leży w złem (1 Jan 5, 19). Dlatego:

a) w obcowaniu zwłaszcza z niewiastami, swymi penitentkami, koniecznie należy unikać wszystkiego, co zdradzałoby zażyłość lub mogło sprzyjać niebezpiecznej przyjaźni;

b) nie starać się z ciekawości z nimi zaznajamiać albo wprost lub ubocznie zapytywać o imię;

c) w rozmowie z nimi w ogóle nie mówić „ty“ w znaczeniu zażyłości (familiaris consuetudo);

d) nie przedłużać ich spowiedzi ponad potrzebę;

e) nie załatwiać w konfesjonale spraw, nie będących sprawami sumienia;

f) bez prawdziwej potrzeby nie odwiedzać ich, ani nie utrzymywać korespondencji, ani też gdziekolwiek prowadzić długich rozmów, nawet pod pretekstem kierownictwa duchowego;

g) uważać by pod pokrywką pobożności nie ulec ludzkim uczuciom u siebie lub w penitencie albo je podsycać — natomiast należy starać się, aby cokolwiek się czyni z racji swego świętego obowiązku, czynić wedle Boga i pod natchnieniem wiary.

IV. Aby łatwiej i z większą pewnością spowiednicy mogli spełniać swój święty obowiązek winni być o powyższym pouczeniu podczas studiów przez swoich profesorów

i nie tylko, jeśli idzie o zasady, ale w szczegółach i przez odpowiednie ćwiczenia, aby dobrze wiedzieli, jak należy zapytywać co do 6 przykazania dzieci, młodzież, dorosłych a zwłaszcza niewiasty; jak wyglądają pytania konieczne albo pożyteczne, co należy opuścić albo jak należy w danym języku stawiać pytania.

(Przedruk z „Currendy“ p. u. Diec. Tarnowskiej Nr 9/58).

22.

Pismo odręczne Ojca św. JANA XXIII

do J. Em. Ks. Kardynała Prymasa.

Ukochanemu Synowi Naszemu J. Em. Ks. Kardynałowi

Stefanowi Wyszyńskiemu w Warszawie

Ukochany Nasz Synu,

Pozdrowienie i błogosławieństwo Apostolskie!

Z niemałą wdzięcznością odebraliśmy niedawno nadesłany Nam przez Ciebie, Ukochany Nasz Synu, przemiły list, w którym powiadomiłeś Nas, jak serdecznie została przyjęta przez Ciebie i przez Twoich Rodaków monstrancja, ofiarowana przez Nas, jako wyraz miłości, którą wobec Polaków żyjemy głęboko w sercu, co oświadczyliśmy publicznie zaraz na samym początku Naszego Pontyfikatu.

Dziękując Nam za Nasz dar, odwzajemniłeś się darami. Wiedz, że sprawiłeś Nam wielką radość i ożywiłeś jeszcze bardziej Naszą pamięć o Polsce, przysyłając Nam — wykonany przez zasłużony Instytut Prymasowski Słubów Narodu — zbiór fotografii obrazów Najśw. Maryi Panny, czczonych w rozmieszczonych po całej Polsce — świątyniach, w których w Naszej intencji odprawione zostały nowenny Mszy św. z nadzieją w lepszą przyszłość.

Nadesłane wizerunki polecieliśmy porozwieszać na ścianach Naszego mieszkania, aby myśli Nasze — ilekroć spojrzymy w to łagodne oblicze przestawnej Królowej Polski — częściej biegły ku Wam wraz z gorącymi modlitwami i życzeniami, by Rozdawca łask uszelkich otaczał przeschłachetny Naród Polski nieustanną opieką, udzielał mu siły i pomocy, uświęcał go na drodze życia chrześcijańskiego i umacniał jego pełną mądrości i nadziei roztropność. Poprzez trudy i znoje gotuje Wam Bóg to co obróci się na Wasze większe dobro.

W tej intencji – by życzenia Nasze się spełniły – wraz z serdecznym podziękowaniem za dary, zasylamy Tobie, Ukochany Nasz Synu i wszystkim Polakom, którzy szczyją się przynależnością do Kościoła Katolickiego, z ojcowskiego serca płynące, Błogosławieństwo Apostolskie.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 20 lutego 1959 r. w pierwszym roku Naszego Pontyfikatu.

(-) JAN XXIII

Powyższe pismo Ojca św. należy odczytać z ambon, w najbliższą niedzielę po otrzymaniu.

Z SEKRETARIATU PRYMASA POLSKI
PRYMAS POLSKI

N. 1641/59/P.

23.

Binacja na dzień 1 maja z racji uroczystości
św. Józefa.

D E C R E T U M

Vigore specialissimarum facultatum a Sancta Sede Nobis tributarum, praesentibus litteris omnibus Rectoribus ecclesiarum eorumque vicesgerentibus in territorio Poloniae propter concursum fidelium, ubi deest necessaria copia sacerdotum, facultatem binandi die 1 Maii 1959 anni currentis seu Festo S. Joseph Opificis, Sponsi B. Mariae Virg. Confessoris, benigne concedimus.

Servatis omnibus de iure servandis.

Datum VARSAVIAE, die 4 Martii A.D. 1959.

(L. S.)

† Stefan Card. Wyszyński

PRYMAS POLSKI

Nr 1642/59/P.

24.

Dyspensa od wstrzemięzliwości na dzień 1 maja,
z racji uroczystości św. Józefa.

D E C R E T U M

Vigore specialissimarum facultatum a Sancta Sede Nobis tributarum, praesentibus litteris omnes fideles in territorio Poloniae super obligatione servandi legem abstinentiae, de qua in can. 1252 § 1 Codicis Juris Canonici, die 1 Maii anni vertentis seu Festo S. Joseph Opificis, Sponsi

B. Mariae Virginis Confessoris – hoc anno Feria Sexta occurrente – benigne dispensamus.

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum VARSAVIAE, die 4 Martii A. D. 1959.

(L. S.)

† Stefan Card. Wyszyński

25.

Komunia św. w Wielki Czwartek.

PRYMAS POLSKI

N. 1780/59/P.

ad N. 1696/58/P

D E K R E T

Na mocy nadzwyczajnych upoważnień nadanych nam przez Stolicę Apostolską, niniejszym – mając na uwadze szczególne trudności, na jakie natrafiają w naszych warunkach niektóre grupy wiernych (żołnierze, młodzież w internatach, pracownicy wielu zakładów pracy) w przystępowaniu do Komunii św. w Wielki Czwartek w czasie Mszy św., przedłużamy ważność Indultu św. Kongregacji Obrzędów z dnia 22 lutego 1957 r., zezwalając na udzielanie Komunii św. we wszystkich świątyniach w Polsce w Wielki Czwartek w godzinach przedpołudniowych do godziny 13 i od godziny 14 do początku Mszy św. tym wiernym, którzy ze względu na ciężące na nich obowiązki służbowe w wymienionym dniu nie mają żadnej możliwości udania się do kościoła w godzinie nabożeństwa.

Równocześnie – ze względu na nabożeństwa rezurekcyjne, celebrowane wczesnym rankiem w Niedzielę Wielkonoctną – udzielamy dyspensy od obowiązku zachowania przepisu n. 19 Zarządzeń św. Kongregacji Obrzędów z dnia 1 lutego 1957 r. w sprawie północnej godziny Mszy św. Wielko-Sobotniej.

Powyższy Indult jest ważny na rok bieżący.

Warszawa, dnia 10 marca 1959 r.

L. S.

(-) † Stefan Kard. Wyszyński

Z ORDYNARIATU

26.

W sprawie beatyfikacji Sługi Bożego Księdza
Bronisława Markiewicza.

Nr 386/59

FRANCISZEK BARDA
Biskup PrzemyskiDuchowieństwu i wszystkim wiernym swojej Diecezji
pozdrowienie w Panu

Ze względu na konieczność zebrania wszystkich pism, przypisywanych Słudze Bożemu Bronisławowi Markiewiczowi, kapłanowi i proboszczowi, ojcu opuszczonej młodzieży, założycielowi Zgromadzeń św. Michała Archaniola, polecamy wszystkim podległym Naszej władzy duchownej, posiadającym pisma wyżej wspomnianego Sługi Bożego, tak wydane drukiem, jak i pozostające w rękopisie: kazania, przemówienia, listy, pamiętniki, autobiografie, w ogóle cokolwiek on sam własnoręcznie albo pod jego dyktandem ktoś inny napisał, aby Nam je dostarczyli w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia 1 lutego 1959 r., pod grozą odpowiednich kar kościelnych. Ktoby zaś wiedział, że jakaś osoba przechowuje tego rodzaju pisma, niech doniesie o tym Kurii Biskupiej. Natomiast te osoby, które ze względu na pietyzm dla Sługi Bożego pragną zatrzymać oryginały jego pism, mogą dostarczyć zamiast oryginałów ich odpisy należycie uwierzytelnione.

Dan w Przemysłu, dnia 23 stycznia 1959 r.

(-) † Franciszek Barda, Biskup przemyski

(-) Ks. Władysław Wyderka, Kanclerz Kurii

27.

Egzaminy kapłanów w 1959 roku.

EXAMEN AD BENEFICIA CURATA

W myśl stat. 90 Synodu Diecezjalnego, odbędą się w gmachu Kurii Diecezjalnej w Siedlcach w dniach: 14, 15 i 16 września 1959 r., od godziny 9-ej rano, egzamin ad beneficia curata z całości Prawa Kanonicznego i Historii Kościoła, podług programu — obacz: Wiadomości Diec. Podl. 1958 r., Nr 2, str. 72 — 77.

Do złożenia powyższego egzaminu zostają wezwani następujący kapłani:

1. Dnia 14 września — ks. Białecki Kazimierz, ks. Krasnodębski Zbigniew, ks. Kucharczuk Aleksander, ks. Kuryłek Kazimierz, ks. Łodziński Leon.

2. Dnia 15 września — ks. Łupież Stanisław, ks. Marciszewski Kazimierz, ks. Pietrzak Władysław, ks. Semeniuk Waclaw, ks. Stefaniak Edward, ks. Sweklej Franciszek.

3. Dnia 16 września — ks. Wyszyński Bronisław, ks. Zablocki Eugeniusz, ks. Fejtko Eugeniusz (tylko z Prawa Kanonicznego), ks. Górski Dominik (tylko z Prawa Kanonicznego), ks. Jagodziński Wincenty (tylko z Prawa Kanonicznego) i ks. Kurowski Jan (tylko z Teologii Dogmatycznej).

28.

Egzaminy wikariuszowskie.

W myśl stat. 89 Synodu Diecezjalnego, odbędą się w Kurii Diecezjalnej w Siedlcach w dniach 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 28 i 29 września 1959 roku, od godziny 9-ej rano egzaminy wikariuszowskie.

Do złożenia powyższych egzaminów zostają wezwani następujący kapłani:

Egzamin III.

Z Teologii Moralnej Fundamentalnej i Specjalnej oraz Liturgiki i Rubrycystyki, podług programu — obacz: Wiadomości Diec. Podl., 1958 r., Nr 2, str. 77 — 81.

1. Dnia 17 września — ks. Andrzejewski Waclaw, ks. Błoński Zygmunt, ks. Frączek Roman, ks. Jelinek Piotr, ks. Królikowski Zygmunt (ponadto uzupełni egzamin z Teologii Dogmatycznej), ks. Popiółowski Piotr.

2. Dnia 18 września — ks. Łuszczynski Mieczysław, ks. Marczuk Mieczysław (ponadto uzupełni egzamin z Teologii Dogmatycznej), ks. Sarnowski Zbigniew (ponadto uzupełni egzamin z Teologii Dogmatycznej), ks. Sobechowicz Jan, ks. Sroka Edmund, ks. Zbieć Marian (ponadto uzupełni egzamin z Teologii Dogmatycznej).

Egzamin II.

Z Teologii Dogmatycznej Fundamentalnej i Specjalnej oraz z Teologii Pastorskiej, podług programu — obacz: Wiadomości Diec. Podl. 1949, str. 90 — 93.

1. Dnia 21 września — ks. Borysiak Stanisław, ks. Byczyński Stanisław, ks. Bujnik Henryk, ks. Ciok Zdzisław, ks. Charyton Bronisław i ks. Gorgol Marian.

2. Dnia 22 września — ks. Iwańczuk Bernard, ks. Jałtużyk Stanisław, ks. Kulik Tadeusz, ks. Laszuk Antoni, ks. Michalczyk Romuald i ks. Potiopa Kazimierz.

3. Dnia 23 września — ks. Przybyś Edward, ks. Pawłowski Zenon, ks. Ryciak Zygmunt, ks. Staręga Janusz, ks. Stark Józef, ks. Zalewski Eugeniusz i ks. Zalewski Stanisław.

Egzamin I.

Z Pisma św. Starego i Nowego Testamentu oraz z Homiletyki, podług programu — obacz Wiadomości Diecezjalne Podlaskie 1949 r., str. 29 — 32.

1. Dnia 24 września — ks. Bednarczyk Wojciech, ks. Burzec Stanisław, ks. Chojniak Lucjan, ks. Dudka Franciszek, ks. Dzyr Stanisław i ks. Gogłoza Jan.

2. Dnia 25 września — ks. Grondzik Sylwester, ks. Harazin Karol, ks. Hryciuk Hipolit, ks. Kurek Jan, ks. Kurek Stanisław i ks. Kornas Stefan.

3. Dnia 28 września — ks. Latosi Zbigniew, ks. Nowosielski Henryk, ks. Mućka Stanisław, ks. Pawluczuk Stanisław i ks. Pogorzelski Czesław.

4. Dnia 29 września — ks. Rzeszotek Henryk, ks. Samulak Jerzy, ks. Skorodiuk Mieczysław, ks. Sopolski Stanisław i ks. Wolski Kazimierz.

Wszyscy kapłani, wyznaczeni zarówno na egzamin ad beneficium curata jak i wikariuszowski, powinni należycie przygotować się do egzaminów, przygotowania nie odkładać na ostatnie tygodnie przed egzaminem i ponadto wszyscy obowiązani są opracować dwa kazania, czytelnie i starannie w zeszytach napisane, na tematy:

1. Kazanie tematowe na IV niedzielę po Ziel. Świątkach. Czym jest papieżstwo i jaka jego rola w dziejach świata? „I rzekł Jezus do Szymona: Nie bój się, odtąd już ludzi łowić będziesz” (Łuk. 5, 10).

2. Egzorta do młodzieży szkół średnich na I niedzielę po W. Nocy.

Rozwinąć krótko problem istoty wiary w zestawieniu z postępem technicznym za dni naszych.

„Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli” (Jan 20, 29)

Uwaga: Kazania powyższe powinny być dobrze przemyślane i dlatego nie można zbierania materiału odkładać na kilka dni przed egzaminami.

Kazanie tematyczne ma być obliczone na 20 minut, egzorta na 15’.

Wezwani na powyższe egzaminy kapłani winni przybyć do Siedlec w terminach wyżej wskazanych mając na uwadze zarządzenia synodalne stat. 89, 90 oraz sankcję kanonu 2376

29.

Nauczanie w trzecim roku Wielkiej Nowenny

„Święta Boża Rodzicielko... przyrzekamy Ci..., że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia... Dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca wszelkiego życia i za najcenniejszy skarb narodu”.

W tych słowach Jasnogórskich Ślubów Narodu polskiego zawarty jest przedmiot nauczania w trzecim Roku Wielkiej Nowenny. Przedmiot ten wzięty ściśle, mianowicie: obrona budzącego się i powstającego życia będzie tematem nauk stanowych, gdyż w tych naukach będzie nie biologicznie, ale z podbudową teologiczną w aspekcie religijnym, z zaakcentowaniem moralnych obowiązków, jakie spadają na tych, co przekazują życie. Skoro życie jest darem Boga, „Sprawcy życia” (Dz. Ap. 3, 15), tedy wszyscy stojący u źródeł rodzącego się życia winni sobie dobrze uświadomić odpowiedzialność, jaka na nich spada za tę „największą łaskę Ojca wszelkiego życia”. Nie wolno też pominąć aspektu psychologicznego i pedagogicznego, aby ten nadzwyczaj trudny i nie rzadko dramatyczny problem dni naszych wystąpił w pełnym świetle wiary i prawdziwego humanizmu chrześcijańskiego.

W kazaniach przedmiot nauczania trzeciego roku Wielkiej Nowenny traktowany będzie znacznie szerzej i bardziej

wszelkoniomnie, ale z uwzględnieniem faktu, że życie nadprzyrodzone było tematem kazań drugiego roku, zaś życie małżeńskie, rodzinne i społeczne omawiane będzie w latach następnych.

Natura przedmiotu oraz powszechne głosy duchowieństwa domagały się systematycznego rozkładu tematów, aby problem można było w należywym porządku wyłożyć. Kazania te, jak wogóle kazania nasze winny zachować charakter kazań katechizmowych, gdyż takie są nakazem prawa kanonicznego powszechnego (can. 1332, 1344 i 1345), prawa partykularnego (por. I Polski Synod Plenarny, Częstochowa 1936, uchwała 123 i nast.), jako też palącą potrzebą chwili.

Wobec powszechnej deprecjacji życia, jaką spowodowała ostatnia wojna, zanik poczucia moralnego, współczesnego społeczeństwa, trzeba było przede wszystkim mocno osadzić fundamentalną prawdą, że życie jest Darem Bożym (dział A). Dział ten opiera się na pierwszym artykule wiary o Bogu Stworzycielu. Życie jest zadaniem i powołaniem ze strony Stwórcy, co nakłada na człowieka obowiązki troski o życie tak fizyczne (dział B), jak i duchowe (dział C). Dział B uwzględnia stosunkowo szeroko problem ciała ludzkiego i jego kultury, z uwagą na aktualność zagadnienia. Chodzi o to, aby wobec obecnej hegemonii ciała nad duchem, której objawy spotykamy na każdym kroku, wyłożyć wyczerpująco naukę katolicką, w myśl której ciało nie jest dziełem jakiegoś demiurga, nie jest czymś wewnątrznie złym, ma swoje doniosłe znaczenie w życiu człowieka, ale zawsze trzeba je widzieć w świetle zasad moralnych. Właśnie pierwsze kazanie z działu C ma szczególnie silnie zaakcentować tę supremację wartości duchowych nad ciałem. Stanowi ono znowu niejako zasadę, na której dalsze kazania się opierają. Wobec rozluźnienia moralnego szczególnie doniosłe jest obudzenie sumienia do odpowiedzialności za życie drugich a to i fizyczne (dział D) i duchowe (dział E). Nowe warunki życia, pracy i współżycia dzisiejszego człowieka domagały się specjalnego omówienia w dziale osobnym (dział F – kultura życia codziennego). Życie ludzkie, jak wyszło od Boga tak do Boga wraca, gdzie osądzone i uwielbione znajduje pełny swój sens i uwieńczenie (dział G, dokonanie życia). Tematyka tego działu dobrze harmonizuje z okresem roku liturgicznego, gdyż wypadnie właśnie na czas Wielkiego Postu i oktawę Zmartwychwstania Pańskiego.

Dobre opracowanie przedmiotu nauczania trzeciego roku Wielkiej Nowenny będzie wymagało dokładnego przestudiowa-

nia pewnych działów teologii, gdyż w obecnym całościowym ujęciu problemu stanowi ten cykl swojego rodzaju nowość. Szczególnie zaleca się uwzględnienie rozmaitych dokumentów papieskich ostatnich lat, w których poruszane zagadnienia znalazły zasadnicze magistralne rozwiązanie. Por. np. „Les enseignements pontificaux“, vol. „Le corps humain“ „Le probleme feminin“.

Nadto poleca się:

Buřand L.	Handbuch der praktischen Seelsorge 1930
Lelotte F. S. J.	„La solution du probleme de la vie“, 5 zeszytów 9-te wyd. Paryż, 1956 r.
Linhardt B.	„Das Leben ruft, Freiburg im Br. 1929
Lippert Piotr	„Bóg i świat“, Kr. 1934
Pademacher Arn.	„Religia a życie“, Księg. św. Wojciecha. Poznań 1935 r.
Keppler P.	„Więcej radości“
„Szkoła cierpienia“
Sawicki Fr.	„Życie ludzkie“, Poznań 1936 r.
„Filozofia życia“, Wyd. 3-cie, Poznań 1946 r.
Zychliński Al.	„Życie pozagrobowe“, Nr 1944 r.
Ks. Kard. St. Wyszyński	„Duch pracy ludzkiej“, wyd. II, 1957 r.
„Wypełniamy Jasnogórskie Służby Narodu“, czytania na maj 1957 r.

W każdym z wymienionych dzieł znaleźć można dobre materiały pomocnicze dla poszczególnych tematów.

Wiele tematów trzeciego roku Wielkiej Nowenny porusza w swych hasłach znane dzieło Ant. Kocha „Homiletisches Quellenwerk“, zwłaszcza IV tom 7 część: „Menschenleben“.

Znakomitą pomocą w opracowaniu tematów nauk stowych będą ostatnie numery „Ateneum Kapłańskiego“. Należy przestrzec przed publikacjami jakie na ten temat ukazały się ostatnio w wydawnictwach polskich, gdyż nie rzadko wywody autorów rozmijają się z etyką katolicką.

30.

Tematy kazań trzeciego roku Wielkiej Nowenny

(maj – grudzień 1959)

„Et vita erat lux hominum“ J. I. 3

1. Niedziela V po Zmartwychwstaniu Pańskim—3. V. 1959 r.

Uroczystość Królowej Polski.

Odnowienie Jasnogórskich Ślubów.

2. Wniebowstąpienie Pańskie 7. V. 1959 r.
Kazanie o tajemnicy dnia
3. Niedziela VI po Zmartwychwstaniu Pańskim—10. V. 1959 r.

Kazanie: „Powołanie życiowe człowieka“
(podkreślić powołanie do stanu duchownego).

- A. Fundament teologiczny (Principia)
4. Zesłanie Ducha Świętego—17. V. 1959 r.

Temat: „Emitte Spiritum tuum et creabuntur, et renovabis faciem terrae“...

- 1) Duch św. — Creator daje życie nadprzyrodzone
- 2) Istota tego życia nadprzyrodzonego, jego wielkość.
- 3) Znaczenie dla człowieka tego życia: daje nowe życie („nova creatura“) — II Kor. 5, 17 — a nadto rzutuje na całe życie doczesne: „renovabit faciem terrae“.

Kazanie ma rekapitulować przedmiot poprzedniego roku Wielkiej Nowenny, a nadto uprowadzić do zagadnienia trzeciego roku Wielkiej Nowenny.

5. Uroczystość Trójcy Przenajświętszej—24. V. 1959 r.

DEUS CREATOR OMNIUM.

- 1) Pojęcie Boga Stworzyciela,
- 2) Stworzył wszystko (całą hierarchię bytów: mineralny, rośliny, zwierzęta, człowieka).
- 3) „Omnia propter semetipsum operatus est Deus, (Prz. 16,4) et propter bonum creaturas.

6. Roże Ciało 28.—V. 1959 r.

Kazanie o tajemnicy dnia.

7. Niedziela II po Zesłaniu Ducha św.
31. V. 1959 r.

DEUS CREAVIT HOMINEM.

- 1) Życie ludzkie pochodzi od Boga.
- 2) Człowiek stworzony „na obraz i podobieństwo Boże“.
3. Supremacja ducha, przez którego człowiek jest obrazem Bożym.
8. Niedziela III po Zesłaniu Ducha św.
7. VI. 1959 r.

SENS ŻYCIA LUDZKIEGO.

(od Boga pochodzi i zorientowane do Boga)

- 1) „Quis Deus bonus est, nos sumus“ (św. Augustyn).
- 2) Życie wegetatywne, zmysłowe a nawet duchowe nie wyczerpuje aspiracji życiowych człowieka.
- 3) „Niespokojne serce nasze dopóki nie spocznie w Tobie, o Boże“ (św. Augustyn).
9. Niedziela IV po Zesłaniu Ducha św.
14. VI. 1959 r.

OBOWIĄZEK ŻYCIA I TROSKI O JEGO ROZWOJ.

- 1) Jestem własnością Bożą („Non estis vestri“).
- 2) Żyję tylko raz.
- 3) Rozwój do pełni życia moim osobistym dziełem i zadaniem, ponieważ od niego zależy stopień mego szczęścia wiecznego.
10. Niedziela V po Zesłaniu Ducha św.
21. VI. 1956 r.

Kazanie: „Wskazania wakacyjne duszpasterza“.

B. Troška o rozwój fizyczny.

11. Niedziela VI po Zesłaniu Ducha św.
28. VI. 1959 r.

CIAŁO W ŚWIETLE NAUKI.

- 1) Ciało ludzkie — arcydziełem Stworzyciela.
- 2) Jest mieszkaniem i narzędziem ducha.

12. Niedziela VII po Zesłaniu Ducha św.
5. VII. 1959 r.

CIAŁO W ŚWIETLE DOGMATU KATOLICKIEGO.

- 1) Dogmat Stworzyciela (dziełem rąk Bożych, nie jest czymś złym).
- 2) Dogmat Wcielenia i Odkupienia.
- 3) Dogmat Wniebowstąpienia i Wniebowzięcia, Eucharystii i zmartwychwstania ciała.

13. Niedziela VIII po Zesłaniu Ducha św.
12. VII. 1959 r.

LITURGIA KATOLICKA A CIAŁO LUDZKIE.

- 1) Ciało bierze udział w modlitwie i Mszy św. (różne postawy, działania, przeżycia).
- 2) Jest objęte liturgią i łaskami Sakramentów św.
- 3) Jest przedmiotem czci w liturgii żałobnej
- 4) I w kulcie relikwii świętych.

14. Niedziela IX po Zesłaniu Ducha św.
19. VII. 1959 r.

KULTURA FIZYCZNA A SPORT.

- 1) Przerosty i anomalia życia sportowego
- 2) Sport sprzymierzeńcem rozwoju życia całego człowieka.
- 3) Sport musi być podporządkowany wyższemu celom.

15. Niedziela X po Zesłaniu Ducha św.
26. VII. 1959 r.

ODPOCZYNEK I ZABAWA.

- 1) Potrzeba i znaczenie odpoczynku i zabawy.
- 2) Warunki godziwego odpoczynku i zabawy.
- 3) Wakacje katolika

16. Niedziela XI po Zesłaniu Ducha św.
2. VIII. 1959 r.

WIĘCEJ RADOŚCI.

- 1) Radosne chrześcijaństwo.
- 2) Źródła radości.
- 3) Współcześni mordercy radości.

17. Niedziela XII po Zesłaniu Ducha św.
9. VIII. 1959 r.

HIGIENA ŻYCIA CODZIENNEGO JAKO OBOWIĄZEK MORALNY.

(Jako wyraz ascezy chrześcijańskiej).

- 1) Odżywianie.
- 2) Odzienie.
- 3) Sen.

18. Wniebowzięcie Najśw. Maryji Panny
15. VIII. 1959 r.

Kazanie świąteczne o tajemnicy dnia.

19. Niedziela XIII po Zesłaniu Ducha św.
16. VIII. 1959 r.

SAMOBÓJSTWO.

- 1) Odebranie sobie życia w świetle nauki Kościoła,
- 2) Niszczenie zdrowia i życia (narkotyki, alkohol).

C. Troska o rozwój duchowy.

20. Niedziela XIV po Zesłaniu Ducha św.
23. VIII. 1959 r.

„SZUKAJCIE NAJPIERW KRÓLESTWA BOŻEGO I SPRAWIEDLIWOŚCI JEGO“.

- 1) „Mamona“ (por. Ew. dnia) ma być na usługach ducha, bo „dusza ważniejsza jest niż pokarm“.
- 2) „Omnis Spiritus laudet Dominum“ (ps. 150,5). Z kolei wartości duchowe nie są celem dla ciebie, ale^s mają służyć Królestwu Bożemu i sprawiedliwości Jego“.
- 3) „Cóż pomoże człowiekowi choćby cały świat posiadał, a na duszy swojej szkodę poniósł“ (Mt. 16, 26).

21. Niedziela XV po Zesłaniu Ducha św.
30. VIII. 1959 r.

Kazanie: „Na progu nowego roku szkolnego“.

22. Niedziela XVI po Zesłaniu Ducha św.
6. IX. 1959 r.

ROZWÓJ ŻYCIA DUCHOWEGO PRZEZ PRAWDĘ.

- 1) Prawda potrzebą człowieka.

- 2) Należy ją zdobywać i bronić.
- 3) Żyć prawdą (przeciw zakłamaniu).

23. Niedziela XVII po Zesłaniu Ducha św.
13. IX. 1959 r.

ROZWOJ ŻYCIA DUCHOWEGO PRZEZ DOBRO.

- 1) Bóg stworzył człowieka dobrym i zwrócił go ku dobru.
- 2) Cnota czyli sprawność moralna jest wynikiem nieustannego wysiłku.
- 3) Wynikiem świadomego i stałego wysiłku — charakter chrześcijański.

24. Niedziela XVIII po Zesłaniu Ducha Św. —
20. IX. 59 r.

KULTURA OPANOWANIA ŻYCIA POPĘDOWEGO.

- 1) Popędy w życiu ludzkim. Popęd nie jest tyranem ale siłą nośną.
- 2) Stosunek chrześcijański do popędów. Nie zabijać lecz sublimować i wykorzystać.
- 3) In patientia vestra possidebilis animas vestras. Opanowanie życia emocjonalnego i popędowego jako wyraz siły wewnętrznej.

25. Niedziela XIX po Zesł. Ducha św. — 27. IX. 59 r.
PRACA CZYNNIKIEM ROZWOJU.

- 1) Trud i „przekleństwo“ pracy.
- 2) A jednak praca jest potrzebą i szczęściem życia ludzkiego.
- 3) Odpowiedzialność za pracę i otrzymane talenty (w niej zasługa, od której zależy stopień szczęścia).

26. Niedziela XX po Zesł. Ducha św. — 4. X. 59 r.

Uroczystość Najśw. Marii Panny Różańcowej (początek Tygodnia Miłosierdzia). Kazanie okolicznościowe.

27. Niedziela XXI po Zesł. Ducha św. — 11. X. 59 r.

Uroczystość Macierzyństwa N. M. P. (apostostwo kobiet).
Kazanie okolicznościowe.

D. ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA ŻYCIE DRUGICH.

28. Niedziela XXII po Zesł. Ducha św. — 18. X. 59 r.

Zabójstwo.

- 1) „Nie zabijaj“.
- 2) Zagadnienie kary śmierci.
- 3) Zabójstwo w obronie własnej.

29. Niedziela XXIII po Zesł. Ducha św. — 25. X. 59 r.

Uroczystość Chrystusa Króla

Kazanie świąteczne: „Królestwo Chrystusa — Królestwem życia...“ (por. prefację dnia).

30. Niedziela XXIV po Zesł. Ducha św. 1. XI. 59 r.
Uroczystość Wszystkich Świętych.
Kazanie świąteczne.

31. Niedziela XXV po Zesł. Ducha św. — 8. XI. 59 r.

W OBRONIE ŻYCIA „NIEPOTRZEBNEGO“.

- 1) Czy wolno zabijać tych, którzy o to proszą.
- 2) Obowiązki wobec życia mało wartościowego (sterylizacja).
- 3) Eutanazja.

32. Niedziela XXVI po Zesł. Ducha św. 15. XI. 59 r.
Niedziela młodzieży męskiej — święto patronalne.
Kazanie okolicznościowe.

33. Niedziela XXVII po Zesłaniu Ducha św.
(ostatnia) — 22. XI. 59 r.

W OBRONIE KONCZĄCEGO SIĘ ŻYCIA (Problem starości).

- 1) Materialne i duchowe opuszczenie starca
- 2) Prawo starego do szacunku i opieki ze strony rodziny i społeczeństwa.
- 3) Jak im pomóc materialnie i duchowo?

34. Niedziela I Adwentu — 29. XI. 59 r.

W OBRONIE ZAGROŻONEGO ŻYCIA (Problem choroby).

Ta choroba nie jest na śmierć, ale dla chwały Bożej
(Jan 1, 4).

- 1) Choroba cierpieniem ciała i duszy.
- 2) Schył się jak Chrystus nad chorym (motywy miłości).
- 3) Chory nie tylko bierze ale i daje (apostolstwo cierpienia).

35. Niedziela II Adwentu — 6.XII.59 r.

OPIEKA NAD ZAGROŻONYM ŻYCIEM.

- 1) Chory w rodzinie.
 - 2) Chory w sąsiedztwie.
 - 3) Chory w szpitalu.
 - 4) Parafialna opieka nad chorymi..
36. Niepokalane Poczęcie N.M.P. — 8.XII.59 r.
Kazanie świąteczne.

Niedziela III Adwentu — 13.XII.59 r.

Niedziela młodzieży żeńskiej — święto patronalne. Kazanie okolicznościowe.

38. Niedziela IV Adwentu — 20.XII.59 r.

W OBRONIE NIENARODZONYCH I.

- 1) Dziecko naturalnym owocem i dopełnieniem miłości oraz realizacją pragnień i tęsknot.
 - 2) Skutki tego grzechu w dziedzinie natury i łaski.
39. Boże Narodzenie — 25.XII.59 r.

Kazanie świąteczne: „Deus natus est homo, ut homo nasceretur Deus“.

40. Uroczystość św. Szczepana — 26.XII.59 r.

Kazanie świąteczne.

41. Niedziela w oktawie Bożego Narodzenia — 27.XII.59 r.

W OBRONIE NIENARODZONYCH II

- 1) Dziecko poczęte jest kimś a nie czymś (osobą a nie częścią organizmu matki).
- 2) Dziecko nie jest „iniustus agressor“.

(Dok. nastąpi)

31.

Tematy kazań dla młodzieży w trzecim roku Wielkiej Nowenny.

(maj — grudzień 1959 r.)

1. Niedziela V po Zmartw. Pańskim — 3.V.1959 r.
Uroczystość Królowej Polski.
Odnowienie Jasnogórskich Ślubów
2. Wniebowstąpienie Pańskie — 7.V.1959 r.
Kazanie o tajemnicy dnia.
3. Niedziela VI po Zmartw. Pańskim — 10.V.1959 r.
Kazanie: „Powołanie życiowe człowieka“. (Powołanie do stanu duchownego).
A. Fundament teologiczny.
4. Zesłanie Ducha św. — 17.V.1959 r.

Temat: Odmieniamy świat.

I. Ludzkość jest chora.

- 1) jedni przesyceni — przesyty rodzi ucieczkę od życia.
- 2) drudzy głodni — głód w rodzinie nawiąże i smutek.

II. Współczesna ludzkość może się zmienić:

- 1) Jedyne rozwiązanie:
 - a) nie uciekać od życia,
 - b) zaspokoić głód człowieka,
- 2) Nadprzyrodzoność to najbardziej realny element życia.
 - a) daje pełnię,
 - b) zmusza do ciągłego doskonalenia życia.

III. Trzeba brać na serio swoje nadprzyrodzone powołanie.

5. Uroczystość Trójcy Przenajświętszej — 24.V.1959 r.

Temat: Bóg czy materia.

I. Co było pierwsze:

- 1) materia jest wieczna – nadprzyrodzoność wymyślił człowiek?
- 2) bez Boga nie byłoby nic!

II. Sprawdzić dowody:

- 1) Czy nauki przyrodnicze udowodniły wieczność materii?
2. Co mówią o powstaniu świata nauki przyrodnicze?
- 3) Czego nauki przyrodnicze o powstaniu świata nie mogą powiedzieć?
- 4) Różnica między naukami przyrodniczymi a Objawieniem:
 - a) różnica nie dotyczy pochodzenia pierwotnej materii,
 - b) różnica dotyczy tylko opisu literackiego.

II. Zaufaj Objawieniu.

6. Boże Ciało – 28.V.1959 r.

Temat: Tajemnica mocnego życia.

- I. Jezus wzorem mocnego życia.
- II. Siły tworzące moc życia.

- 1) Realne elementy mocy życiowej Jezusa.
 - a) umiłowanie dobra,
 - b) umiłowanie prawdy,
 - c) unia hipostatyczna.

2) Jezus rzeczywiście obecny w Eucharystii.

III. Obyś naprawdę ukochał:

- a) dobro.
- b) prawdę,
- c) łaskę (Eucharystia)

7. Niedziela II po Zesłaniu Ducha św. – 31.V.1959 r.

Temat: Mój rodowód.

I. Kto ma rację?

- 1) człowiek tylko rozwiniętym zwierzęciem.
- 2) dusza stworzona przez Boga, ciało mogło

być zwierzęce.

II. Zwyciężają lepsze argumenty.

1) argumenty materialistów:

- a) zwierzęta są wcześniejsze od człowieka.
- b) istnieje ewolucja,
- c) człowiek podobny do zwierzęcia.

2) argumenty katolików:

- a) dowody materialistów odnoszą się najwyżej do ciała ludzkiego,
- b) myśli są wymieralne, niezlokalizowane w przestrzeni, niepoznawalne zmysłowo, – nie mogą być wytworem materii wymierzalnej, zlokalizowanej w przestrzeni, poznawalnej zmysłowo.

III. Jestem podobny do Boga.

8. Niedziela III po Zesłaniu Ducha św. 7.VI.1959 r.

Temat: Czy życie ma sens?

I. Życie wydaje się być nonsensem.

- 1) Chcę żyć – muszę umierać.
- 2) Chcę być szczęśliwy – muszę cierpieć.
- 3) Chcę być radosny – muszę się smuć.
- 4) Chcę być dobry – wikłam się w grzech.

II. Bez Boga życie nie ma sensu.

- 1) Bóg daje życie wieczne,
- 2) Bóg jest pełnią bytu,
- 3) Bóg jest niewygasłą radością,
- 4) Bóg jest dobry.

III. Uczynię Boga najwyższą wartością mego życia.

9. Niedziela IV po Zesłaniu Ducha św.

14.VI.1959 r.

Temat: Czy warto żyć?

I. Życiowy dylemat;

- 1) Sens doczesnemu życiu nadaje jedynie wieczny Bóg.
- 2) Czy życie doczesne trzeba zanegować?

II. Do Boga idziemy jedynie przez doczesne życie.

- 1) Innej drogi nie ma.
- 2) Życie doczesne jest jednorazowe.
- 3) Życie doczesne – to wszystkie moje ziemskie obowiązki.

III. Afirmować życie doczesne!

- 1) Nie ma błahych obowiązków
- 2) Droga do sensu życia zaczyna się w miejscu, w którym stoimy.

10. Niedziela V po Zesłaniu Ducha św.
21.VI.1959 r.

Temat: Moje wakacje.

- 1) Po radość i odpoczynek.
- 2) Wszędzie znajdujesz Boga.
- 3) Bóg ciebie wszędzie widzi – zachowaj godną postawę moralną.
- 4) Bądź apostołem.

B. Troska o rozwój duchowy.

11. Niedziela XV po Zesłaniu Ducha św.
30.VIII.1959 r.

Temat: „Na progu nowego roku szkolnego“.

12. Niedziela XVI po Zesłaniu Ducha św.
6.IX.1959 r.

Temat: czy warto mówić prawdę?

I Kto mówi prawdę.

Kłamstwo jest wygodne.

II. Bez prawdy nie podobna żyć!

- 1) Muszę poznać prawdę o sobie:

- a) jakim jestem
- b) jakim być powinienem.

Muszę poznać Boga:

- a) jedynie Bóg zna tajemnicę mojej osobowości.
- b) grzech czyni mnie „zakłamanym“.

III. Bezkompromisowa walka z kłamstwem.

13. Niedziela XVII po Zesłaniu Ducha św.
13.IX. 59 r.

Temat: Dlaczego mam być dobrym?

I. Niezrozumiały obowiązek:

- 1) Nakaz sumienia: czyń dobro, unikaj zła.
- 2) Dobry człowiek jest ofiarą losu,
- 3) Co dobro – a co zło?

II. Wszystko jest dobre, skąd zło?

- 1) Wszystko we mnie jest dobre: dusza i ciało.
- 2) Świat jest dobry.
- 3) Bóg jest najwyższym dobrem.
- 4) Geneza zła: dobro mniejsze wybieram ze szkodą większego dobra.

III. Zachowując właściwą hierarchię dobra – rozwijam moją osobowość.

14. Niedziela XVIII po Zesłaniu Ducha św.
20.IX.1959 r.

Temat: Czy znasz wartość piękna?

I. Jak ocenia się piękno?

- 1) To – co się innym podoba,
- 2) To – co sprawia przyjemność.

II. Nie ma piękna bez prawdy i dobra!

- 1) Czy fałsz może być piękny?
- 2) Czy zło może być piękne?
- 3) Im więcej dobra i prawdy, tym więcej piękna.
- 4) Im więcej piękna – tym bliżej źródła piękna – Boga – tym większa wartość człowieka.

III. Szukam prawdziwego piękna.

15. Niedziela XIX po Zesłaniu Ducha św.
27.IX.1959 r.

Temat: Wartość pracy.

I. Dlaczego mam pracować?

- 1) Dla bodźców ekonomicznych?
- 2) Dla zdobycia stanowiska?
- 3) Aby jakoś przeżyć?

II. Praca rozwija moją osobowość.

- 1) W każdej pracy jest smutek płynący z trudu.
- 2) W każdej pracy jest radość płynąca ze zdobywania nowych wartości — współpraca z Bogiem,
- 3) Niezbędny warunek twórczej pracy — lecz jakość,
- 4) Im lepsza jakość, tym więcej radości w pracy.

III. Dbam o dobrą jakość pracy:

- 1) Pracuję sumiennie,
- 2) Pielęgnuję wartościowe motywy pracy.

16. Niedziela XX po Zesł. Ducha św.—4.X.59. r.

Uroczystość Najśw. Maryi Panny Różańcowej
(początek Tygodnia Miłosierdzia).

Kazanie okolicznościowe.

17. Niedziela XXI po Zesł. Ducha św.—11.X.59 r.

Temat: Owoce twojej pracy.

- I. Jaka praca — taka płaca.
- II. Podwójna zapłata za pracę.

1. Duchowa { a) nadprzyrodzona,
 b) doczesna.
2. Materialna.

III. Nie trać duchowych owoców pracy!

C. Odpowiedzialność za życie drugich.

18. Niedziela XXII po Zesł. Ducha św.—18.X.59 r.

Temat: Prawo życia.

- I. Czy życie traci swoją wartość?
 1. Współczesne wojny niszczą miliony ludzi.
 2. Nadprodukcja ludzi grozi głodem i nędzą.

II. Prawo życia — najświętszym prawem.

1. Bez szacunku do samego życia nie ma moralności.
 - a) Dobro natury ludzkiej — normą moralności.
 - b) Bóg celem i początkiem życia ludzkiego.
2. Brak szacunku do samego życia rodzi wojny i wszelką niesprawiedliwość.

III Szacunek do życia ludzkiego.

19. Niedziela XXIII po Zesł. Ducha św.—25.X.59 r.

Uroczystość Chrystusa Króla.

Kazanie świąteczne: „Królestwo Chrystusa — królestwem życia...” (por: pref. dnia).

20. Niedziela XXIV po Zesł. Ducha św.—1.XI.59 r.

Uroczystość Wszystkich Świętych.

Kazanie świąteczne.

21. Niedziela XXV po Zesł. Ducha św.—8.XI.59 r.

Temat: Czy umiesz korzystać z życia?

I. Sam wiesz najlepiej.

II Twoje zdrowie i życie to wspólna sprawa.

1. Twoja: czy naprawdę korzystasz dobrze z życia (alkohol, papierosy itp.)
2. Innych: jakie wartości wnosisz w społeczność.
3. Boga: czy nie marnujesz darów Boga.

III. Wskazania co do higieny codziennego życia.

22. Niedziela XXVI po Zesł. Ducha św.—15.XI.59 r.

Niedziela młodzieży męskiej — święto patronalne.

Kazanie okolicznościowe.

23. Niedziela XXVII po Zesł. Ducha św.—22.XI.59 r.

Temat: „Niepotrzebni mogą odejść”.

I. Starzy są niepotrzebni?

1. Młodzi wobec starszych.
2. Nędza starczego życia.

II. Szacunek do starości — miarą kultury.

1. Starzy byli młodymi.
2. Ty będziesz starym!
 - a) czy chcesz mieć prawo do owoców twojej dawnej pracy, wspólnej kultury.
 - b) czy twoje doświadczenia nie przedstawiają wartości dla innych,
 - c) nie czyń drugiemu tego co tobie będzie nie miłe!

III. Sposoby okazania szacunku i pomocy dla starszych.

24. Niedziela I Adwentu — 29.XI.59 r.

Temat: Czy nie lepiej umrzeć?

- I. Czy w cierpieniu można znaleźć jakieś dobro?
 1. Lepsza bezbolesna śmierć niż cierpienie choroby lub kalectwa.
 2. Społeczny ciężar cierpienia.
 3. Dlaczego Bóg pozwala na cierpienie?
- II. Wartość cierpienia.
 1. Geneza cierpienia.
 2. Jezus dobrowolnie wybiera cierpienie.
 3. Jedyny sens cierpienia: udoskonalić siebie, innych i świat materialny.

III. Ty w chorobie! Ty wobec chorego!

25. Niedziela II Adwentu. — 6.XII.59 r.

Temat: „Żegnaj smutku“.

- I. Gdzie źródła radości?
 1. Można nic nie posiadać i być radosnym.
 2. Można mieć wszystko i być smutnym.
- II. Radość leży w tobie.
 1. Wszystko może cieszyć, bo wszystko jest dobre.
 2. Wszystko może smucić, gdy nadużywasz lub odczuwasz brak.
 3. Wybieraj to co najlepsze i o tyle, o ile służy do do wypełnienia obowiązku.
- III. Precz z bezczynnością. Ochoczo spełniaj wszystkie obowiązki.

26. Niepokalane Poczęcie NMP. — 8.XII.59 r.

Kazanie świąteczne.

27. Niedziela III Adwentu. — 13.XII.59 r.
Niedziela młodzieży żeńskiej — święto patronalne.

Kazanie okolicznościowe.

28. Niedziela IV Adwentu — 20.XII.59 r.

Temat: Baw się dobrze!

- I. Kościół wobec rozrywki.
 1. Uznaje prawo do rozrywki.
 2. A potępia tyle zabaw.
- II. Warunki dobrej rozrywki.
 1. Każda zabawa jest dobrą, o ile:
 - a) odradza twoje siły i radość,
 - b) zacieśnia współzycie z bliźnimi,
 - c) nie odbywa się kosztem obowiązku.
 2. Zabawa jest jeszcze lepsza, gdy jest z tobą Chrystus.
- III. Baw się jak prawdziwy chrześcijanin.

29. Boże Narodzenie — 25.XII.1959 r.

Kazanie świąteczne: „Deus natus est homo,“ ut homo nasceretur Deus“.

30. Uroczystość św. Szczepana — 26.XII.1959 r.
Kazanie świąteczne.

31. Niedziela w oktawie Bożego Narodzenia — 27.XII.1959 r.

Temat: Sport czy asceza?

- I. Jaki jest cel sportu?
- II. Sport w służbie ducha i Boga:
 1. Wyzwala wartości duchowe.
 2. Nie ma sportu bez ascezy.
 3. Mens sana in corpore sano.
- III. Bądź prawdziwym sportowcem!

(Dok. nastąpi)

32.

Tematy nauk dla dzieci w trzecim roku Wielkiej Nowenny

(maj — grudzień 1959 r.)

Będziemy stać na straży życia.

1. Niedziela V po Zmartwychwstaniu
Pańskim — 3.V.59 r.

Uroczystość Królowej Polski.

Odnowienie Ślubów Jasnogórskich.

2. Wniebowstąpienie Pańskie — 7.V.59 r.

Kazania świąteczne o tajemnicy dnia.

3. Niedziela po Wniebowstąpieniu Pańskim
10.V.59 r.

Będziesz żył wiecznie.

- 1) Bóg powołał cię do życia wiecznego.
- 2) Bóg dał ci duszę nieśmiertelną.
- 3) Zbawienie duszy twoim najważniejszym obowiązkiem
życiowym.

A. FUNDAMENT TEOLOGICZNY

4. Zesłanie Ducha Świętego — 17.V.59.

Duch Święty udzielił ci życia Bożego.

- 1) Otrzymałeś je przez Chrzest św.
- 2) Wzrosło ono przez Bierzmowanie.
- 3) Pielęgnuj życie Boże w sobie.

5. Niedziela Trójcy Przenajświętszej — 24.V.59 r.

Życie Trójcy Przenajświętszej jest źródłem wszelkiego
życia.

- 1) Bóg żyje w Trójcy Przenajświętszej.
- 2) Bóg żywy stworzył życie na ziemi.
- 3) Bóg stworzył również twoje życie.

6. Boże Ciało — 28.V.59 r.

Kazanie świąteczne o tajemnicy dnia.

7. Niedziela II po Zesłaniu Ducha św. — 31.V.59 r.
Bóg stworzył człowieka.

- 1) Bóg dał człowiekowi ciało.

- 2) Bóg dał człowiekowi duszę.
- 3) Dzięki duszy człowiek jest obrazem Boga.

8. Niedziela III po Zesł. Ducha św. — 7.VI.59 r.

Bóg chce, żebyś był szczęśliwy.

- 1) Każdy człowiek chce być szczęśliwy.
- 2) Ludzie w różnych rzeczach widzą szczęście.
- 3) Tylko Bóg może cię uszczęśliwić.

9. Niedziela IV po Zesł. Ducha św. — 14.VI.59 r.

Dbaj o życie!

- 1) Życie otrzymałeś od Boga.
- 2) Szanuj je jako dar Boży.
- 3) Szanuj je już teraz.

10. Niedziela V po Zesł. Ducha św. — 21.VI.59 r.

Rozpoczynamy wakacje.

- 1) Ciało chce odświeżyć swe siły.
- 2) Umysł chce wypocząć.
- 3) Nie zapominaj o duszy.

B. TROSKA O ROZWÓJ FIZYCZNY

11. Niedziela VI po Zesł. Ducha św. — 28.VI.59 r.

Ciało jest mieszkaniem duszy.

- 1) Piękne jest ciało człowieka.
- 2) Jeszcze piękniejszą jest jego dusza, która w nim
mieszka.
- 3) Ona jest ważniejsza od ciała.

12. Niedziela VII po Zesł. Ducha św. — 5.VII.59 r.

Jak Bóg uczcił nasze ciało?

- 1) Syn Boży przyjął ciało ludzkie.
- 2) Pan Jezus zabrał swoje ciało do nieba.
- 3) Również nasze ciała będą w niebie.

13. Niedziela VIII po Zesł. Ducha św. — 12.VII.59 r.

Jak Kościół czci nasze ciało?

- 1) Kościół namaszcza ciało Olejami św. (Chrzest, Bierzmowanie, Kapłaństwo, Ostatnie Namaszczenie).

- 2) Ciało ma brać należyty udział w modlitwie i Mszy św.
- 3) Kościół otacza czcią ciała zmarłych.
- 4) Czci w szczególniejszy sposób relikwie świętych.

14. Niedziela IX po Zesłaniu Ducha św. — 19.VII.59 r.

Uprawiaj rozumnie sport!

- 1) Dlaczego uprawiać sport?
 - a) sport służy zdrowiu,
 - b) rozwija cnoty
- 2) Jak uprawiać sport?
 - a) tylko w wolnych chwilach,
 - b) bez zaniedbywania obowiązków.

15. Niedziela X po Zesł. Ducha św. — 26.VII.95 r.

Baw się po Bożemu!

- 1) Lubisz się bawić.
- 2) Bóg chce, żebyś się bawił.
- 3) Baw się jak dziecko Boże.

16. Niedziela XI po Zesł. Ducha św. — 2.VIII.59 r.

Dlaczego winienes się radować?

- 1) Chodzisz po pięknym świecie.
- 2) Piękne życie stoi przed tobą.
- 3) Nosisz Boga w sobie.

17. Niedziela XII po Zesł. Ducha św. 9.VIII.59 r.

Co masz robić dla zachowania zdrowia?

- 1) Jedz, co rodzice ci dają.
- 2) Ubieraj się stosownie do pory roku.
- 3) Kładź się wcześniej spać i wstawaj zaraz po przebudzeniu.

18. Niedziela XIII po Zesł. Ducha św. — 16.VIII.59 r.

Nie igraj z życiem i zdrowiem!

- 1) W górach, na łodzi, przy kąpieli, na lodzie.
- 2) Na ulicy, w tramwaju, pociągu, na rowerze, przy znalezieniu nieznanego przedmiotu (niewypały)

C. TROSKA O ROZWOJ DUCHOWY

19. Niedziela XIV po Zesł. Ducha św.—23.VIII.59 r.

Dziecko opanowane:

- 1) Jest spokojne na modlitwie w domu i kościele.
- 2) Nie jest łakome.
- 3) Jest skromne wobec siebie i innych.

20. Niedziela XV po Zesł. Ducha św.—30.VIII.59 r'

Zaczynamy rok szkolny:

- 1) Ze świeżymi siłami.
- 2) Z lepszymi chęciami.
- 3) Z pomocą Bożą.

21. Niedziela XVI po Zesł. Ducha św. — 6.IX.59 r.

Ukochaj prawdę!

- 1) Bóg kocha prawdę.
- 2) Mów zawsze prawdę.
- 3) Nie bądź obłudny.

22. Niedziela XVII po Zesł. Ducha św.—13.IX.59 r.

Bądź dobry!

- 1) W myślach.
- 2) W słowach.
- 3) W czynach.

23 Niedziela XVIII po Zesł. Ducha św.—20.IX.59 r

Ukochaj Piękno!

- Boga.
- 1) Cała przyroda jest piękna, bo jest odbłaskiem piękna Boga.
 - 2) Chcesz być piękny.
 - 3) Dbaj przede wszystkim o piękną duszę.

24. Niedziela XIX po Zesł. Ducha św.—27.IX.59 r.

Ukochaj pracę!

- 1) Każdy musi pracować.
- 2) Praca daje szczęście i zadowolenie.
- 3) Sumienną pracą zasłużyysz sobie na wieczność.

25. Niedziela XX po Zesł. Ducha św. — 4.X.59 r.
Odmawiaj różaniec.

- 1) Jak powstał różaniec?
- 2) Jak go odmawiać?
- 3) Odmawiaj go codziennie.

26. Niedziela XXI po Zesł. Ducha św.—11.X.59 r.
O miłosierdziu chrześcijańskim.

Temat kazania związać z hasłem Tygodnia Miłosierdzia.

D. ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA ŻYCIE DRUGICH.

27. Niedziela XXII po Zesł. Ducha św.—18.X.59 r.
Szanuj zdrowie i życie drugich.

- 1) Unikaj gniewu, kłótni i bójek.
- 2) Nie rób nikomu przykrości.
- 3) Staraj się innym sprawiać radość,

28. Niedziela XXIII po Zesł. Ducha św. — 25.X.59 r.
Uroczystość Chrystusa Króla
Kazanie świąteczne o tajemnicy dnia.

29. Niedziela XXIV po Zesł. Ducha św.—1.XI.59 r.
Uroczystość Wszystkich Świętych.
Kazanie świąteczne o tajemnicy dnia.

30. Niedziela XXV po Zesł. Ducha św.—8.XI.59 r.
Szanuj starców i kaleki!

- 1) Nie wyśmiewaj się z nich.
- 2) Bądź dla nich grzeczny.
- 3) Chętnie im pomagaj.

31. Niedziela XXVI po Zesł. Ducha św.—15.XI.59 r.
Kazanie okolicznościowe o św. Stanisławie Kostce.

32. Niedziela XXVII po Zesł. Ducha św. 22.XI.59 r.
Gdy zachorujesz...

- 1) Słuchaj rodziców i lekarza.
- 2) Znoś cierpliwie chorobę.
- 3) Módl się o zdrowie.

33. Niedziela I Adwentu — 29.XI.59 r.

Wkraczamy w Adwent.

- 1) Co to jest Adwent?
- 2) Jak go przeżyjemy?

34. Niedziela II Adwentu—św. Mikołaj—6.XII.59 r.
Pomagaj chorym.

- 1) Wyręcz ich w pracy domowej.
- 1) Spraw im jakąś przyjemność.
- 3) Módl się za nich.

35. Niedziela III Adwentu — 13.XII.59 r.
Kazanie o Niepokalanym Poczęciu NMP.

36. Niedziela IV Adwentu — 20.XII.59 r.
Przed najpiękniejszym świętem.

- 1) Pomagaj w przygotowaniu swego domu na przyjęcie Pana Jezusa (porządki domowe, choinka, stajenka, podarunki).
- 2) Przygotuj swe serce na przyjęcie Jezusa (spowiedź).
- 3) Raduj się Dzieciątkiem (przy stole wigilijnym i przy Stole Pańskim podczas pasterki).

37. Boże Narodzenie — 25.XII.59 r.

Kazanie świąteczne o tajemnicy dnia.

38. Niedziela w oktawie Pożęgo Narodzenia
27.XII.59 r.

Pójdźmy wszyscy do stajenki.

- 1) Śpiewaj kolędy przy choince.
- 2) Odwiedzaj żłobek w kościele.
- 3) Codziennie złóż Dzieciątku dar z dobrego uczynku.

(Dok. nastąpi)

33.

P o e n a l i a .

Curia Dioecisana Katowicensis hisce notificat, Franciscum Pistelok, sacerdotem dioecesis Katowicensis, ad norman can. 2368 § 1 C. I. C. depositum esse.

Ideoque Franciscus Pistelok ad missae celebrationem aliasque sacras funciones admitti nequit.

Katowiciis, die 3 Februarii 1959 a.

34.

N e k r o l o g i a

S.p. Ks. Dr Antoni Szyszko, b. administrator parafii Kosyń, zmarł 6 marca 1959 r. w Zakładzie dla XX. Emerytów w Zamartem, diecezji Chełmińskiej.

Requiescat in pace!

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

35.

Święcenia w Katedrze Siedleckiej.

Dnia 21 lutego 1959 roku, w sobotę dni kwartalnych, J. E. Biskup Sufragan Dr Marian Jankowski udzielił w Katedrze Siedleckiej alumnom Wyższego Seminarium Duchownego święceń:

1. ostiariatu i lektoratu 18 alumnom,
2. subdiakonatu Józefowi Czesławowi Celińskiemu, który 15 marca 1959 roku otrzymał święcenia diakonatu.

36.

Zgłaszanie się i przyjmowanie kandydatów do Seminarium Duchownego na 1959/60 r.

W usilnej trosce o dostateczny przyrwy przyszłych pracowników na Niwie Chrystusowej w diecezji Podlaskiej

oraz o pełne wykorzystanie Łaski powołania kapłańskiego, udzielonego przez Boga poszczególnym młodzieńcom z terenu naszej diecezji, niniejszym zwracam się do wszystkich Wielebnych Księży Proboszczów i Prefektów z gorącą prośbą, by kandydatów do stanu kapłańskiego kierowali do Wyższego Seminarium Duchownego w Siedlcach.

Rektorat Seminarium przyjmuje zgłoszenia kandydatów już od 1 kwietnia r.b.,

Egzamin wstępny z języka polskiego i języka łacińskiego dla zgłoszonych kandydatów odbędzie się w gmachu Seminarium Duchownego w Siedlcach (ulica 1-go Maja 42) w dniu 1 lipca r. b. o godzinie 10-ej, oraz w drugim terminie dnia 15 września, również w gmachu Seminarium o godzinie 10-ej.

Dokumenty wymagane od kandydatów:

1. Podanie do Rektoratu Seminarium napisane własnoręcznie,
2. Życiorys własnoręczny.
3. Świadectwo maturalne z liceum ogólnokształcącego,
4. Metryka kościelna urodzenia i Chrztu,
5. Świadectwo Bierzmowania,
6. Świadectwo od Księdza Proboszcza i Prefekta,
7. Świadectwo lekarskie.

† Marian Jankowski bp

Rektor Seminarium

T r e ś ć

DZIAŁ URZĘDOWY

Str

Akta Stolicy Apostolskiej

1. Instrukcja Kongr. św. Oficjum z 16.V.1943 r. dla spowiedników 33
22. Pismo odręczne Ojca św. Jana XXIII do J. Em. Kardynała Prymasa 35

Z Sekretariatu Prymasa Polski

23. Binacja na uroczystość św. Józefa — 1 maja 36
24. Dyspensa od wstrzemięźliwości z racji uroczystości św. Józefa — 1 maja 36
25. Komunia św. w Wielki Czwartek 37

Z Ordynariatu

26. W sprawie beatyfikacji Sługi Bożego Ks. Bronisława Markiewicza 38
27. Egzamin ad beneficia curata 38
28. Egzaminy wikariuszowskie 39
29. Nauczanie w III Roku Wielkiej Nowenny przed Millennium 41
30. Tematy kazań w III Roku Wielkiej Nowenny 44
31. Tematy kazań dla młodzieży w III Roku Wielkiej Nowenny 51
32. Tematy nauk dla dzieci w III Roku Wielkiej Nowenny 60
33. Poenalia — ks. Franciszek Pistelok 66
34. Nekrologia — ks. dr Antoni Szyszko 66

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

35. Święcenia w katedrze Siedleckiej 67
36. Zgłaszanie kandydatów do Seminarium Duchownego w Siedlcach 66

Wydawca: Kuria Diecezjalna w Siedlcach
